

Een stralende, vertrouwde glimlach lichtte de kamer op toen Sanchita in juli 2025 mijn kantoor op de Sint-Antoniusschool binnenkwam. Een paar jaar eerder had ze tegen me gezegd: „De volgende keer dat ik kom, zal dat met goed nieuws zijn.“ Ze heeft haar belofte waargemaakt: ze had net de brief ontvangen waarin stond dat ze was aangenomen voor haar allereerste baan!

Op het platteland van India verdient een diploma voor een jonge vrouw vaak veel meer dan alleen haar eigen leven: zij zorgt voortaan voor stabiliteit in haar gezin, geldt als rolmodel voor de jongeren en draagt ertoe bij dat onderwijs in haar gemeenschap een vanzelfsprekende prioriteit wordt. Hier volgt het verhaal van Sanchita, verteld in haar eigen woorden.

Molly Sebastian

Er is geen grotere beloning dan blij te kunnen zijn over het succes van onze leerlingen.

Het begon allemaal met een school...

Ik herinner me nog steeds de dag dat mijn vader me van een school in de stad haalde en ik voortaan naar een dorpsschool moest gaan, omdat er bij ons in de buurt geen goede school was en de verslechterde financiële situatie van ons gezin hem niet langer toeliet, mij naar de school in de stad te sturen. Die verandering voelde voor mij als een abrupte val uit het licht in de onzekerheid. Ik heb eindeloos gehuild. Ik was te jong om geldzaken te begrijpen, maar oud genoeg om het verlies te voelen.

De dorpsschool had geen echt dak. We zaten op de grond in de brandende zon. In de zomer werden alle klassen samengebracht in een grote ruimte vol zand, zonder ventilatoren of betegelde vloer. Er waren ook geen toiletten; we moesten naar de nabijgelegen velden. In zo'n omgeving lijkt naar school gaan meer op een beproeving dan op een kans.

Maar nog datzelfde jaar is alles veranderd. Een vrouw die

wij liefkozend *Molly Mam* noemen richtte de *Sint-Antoniusschool* op in het dorpje *Dugawar*. Op dat moment was de financiële toestand van mijn vader zo penibel dat hij daar mijn broer al maar met moeite kon inschrijven. Een leerkracht die bij ons thuis op bezoek kwam, merkte mij op en vroeg waarom ik daar niet naar school ging. Mijn ouders legden haar onze situatie uit, en toen besloot *Molly Mam* om mijn schoolgeld te betalen. Ik moest wel eerst

Op de *Sint-Antoniusschool* heeft Sanchita al heel jong elke kans aangegrepen om te groeien en zich te ontplooiën.

Hun vroege kennis-
making met informa-
tica heeft de interes-
se van Sanchita's
klas voor school nog
verder versterkt.

op gesprek komen zodat ze mijn geschiktheid konden evalueren. Ik heb toen met enorme vastberadenheid gestudeerd, in de oude boeken van mijn broer. Toen ik tijdens de toets vastliep op een paar wiskundeopgaven, heeft mijn vader mij stiekem wat geholpen toen de directrice even weg was. Dat was geen gebrek aan eerlijkheid, maar een soort wanhoop vermengd met hoop. Het heeft mijn vader nooit ontbroken aan de wil om mij onderwijs te gunnen; het waren alleen de omstandigheden die hem dat beletten. Ik werd toegelaten tot het tweede leerjaar van de basisschool, toen de hoogste klas van de school. Vanaf die dag was er geen weg meer terug!

Al heel jong was ik me ervan bewust dat ik méér wilde. Ik wilde mijn identiteit niet opgesloten zien in de sociaal aanvaarde beperkingen van het vrouwelijke geslacht. Ik had respect voor vrouwen aan de hand, maar ik wilde dat mijn bijdrage aan de maatschappij zichtbaar en meetbaar zou zijn en dat ze een verschil zou maken.

In het tiende leerjaar (het vierde jaar middelbaar) behaalde ik 86 % van de punten. Omdat ik vastbesloten was om het te schoppen tot *Chartered Accountant* — een zeer selectief traject dat leidt tot het beroep van boekhouder —, koos ik in het elfde en twaalfde jaar (het vijfde en zesde jaar middelbaar) voor de richting *Commerce with Mathematics* en daarvoor behaalde ik 72 % van de punten. Maar eens te meer leken mijn kansen om vervolgens hogere studies te kunnen gaan volgen eerder onzeker, omdat daar op het platteland weinig gelegenheid toe is. Ik schreef me in voor het voorbereidende jaar voor de opleiding *Bachelor of Commerce* aan een lokale hogeschool,

maar na een jaar hard werken kon ik dan toch vertrekken naar *Moradabad* om er een voorbereidend specialisatiejaar te gaan volgen voor de richting *Chartered Accountant*. Ik slaagde bij mijn eerste poging in het *CA Foundation* examen en begon aan de voorbereiding voor het *CA Intermediate* examen.

Maar toen sloeg de pandemie toe. Door de lockdowns zijn de examens bijna twee jaar lang onderbroken geweest. Mijn ritme raakte verstoord. Ondanks meerdere pogingen ben ik niet geslaagd voor het *CA Intermediate* niveau. Vrienden en kennissen maakten grapjes over mijn 'eindeloze examens', maar mijn familie is me altijd trouw blijven steunen.

In die periode heb ik een *Master of Commerce* afgerond, me voorbereid op verschillende toelatingsexamens voor de ambtenarij en ben ik toch doorgegaan met de voorbereiding op het *CA Intermediate*-examen. In die periode had ik het gevoel dat ik voortdurend wel ergens een examen aflegde. Ik heb verschillende fasen doorlopen, maar ben net niet geselecteerd voor de eindronde. Vervolgens ben ik begonnen aan een *Bachelor of Education* — een pedagogisch diploma. Maar in november 2022 ben ik dan toch eindelijk geslaagd voor het *CA Intermediate*. In december 2023 behaalde ik zeer goede cijfers voor de *UGC National Eligibility Test*: op een haar na miste ik het Junior Research Fellowship. Ik ben vervolgens ook geslaagd voor de *Central Teacher Eligibility Test* en voor een wervingsprocedure van de *Food Corporation of India*. — In India spelen dit soort nationale examens een doorslaggevende rol om toegang te verkrijgen tot hogere opleidingen, onderzoek of bepaalde banen bij de overheid.

De Sint-Antoniusschool heeft Sanchita vleugels gegeven om te vliegen en wortels om met beide benen op de grond te blijven staan. In elke rol die ze op zich nam, groeiden haar zelfvertrouwen en moed.

In 2023 nam ik deel aan het examen van het Directorate of Stores and Purchases van het Department of Atomic Energy, een veeleisend proces gevolgd door een opleiding van zes maanden. Mijn broer en ik hadden ons allebei kandidaat gesteld. Hij werd geselecteerd; ik niet. Toen de sollicitatieprocedure opnieuw werd uitgeschreven, heb ik er nog een keer aan deelgenomen en toen ben ik geslaagd ! Rond dezelfde tijd slaagde ik ook voor het examen voor Junior Judicial Assistant bij het Hoogerechtshof van Delhi – een van de hoogste rechtbanken van het land – met uitstekende cijfers. Maar tijdens de praktische toets op het toetsenbord – een verplichte stap voor dit soort functies in de rechtspraak – speelden mijn

zenuwen me parten, wat me de uiteindelijke selectie heeft gekost.

Ik heb geregeld te maken gehad met mislukkingen, maar die hebben nooit het laatste woord gekregen. Nadat ik was geselecteerd voor het Department of Atomic Energy, heb ik een opleiding van zes maanden gevolgd in Mumbai, waarna ik werd gestationeerd in Mysuru, in de staat Karnataka, waar ik momenteel werk. Ik oefen tegenwoordig dus mijn beroep uit in steden waarvan ik vroeger nooit had durven dromen dat ik ze ooit zou bezoeken. Al deze prestaties zouden niet mogelijk zijn geweest zonder de opleiding die ik op de Sint-Antoniusschool heb genoten. Als ik terugdenk aan dat klaslokaal zonder dak op

“Al heel vroeg in mijn leven wist ik dat ik het wilde schoppen.”

Toen ze een baan kreeg bij het Ministerie van Atoomenergie, zag ze haar droom werkelijkheid worden !

mijn dorpsschool, zie ik daar niet alleen armoede. Ik zie daar het fragiele begin van een revolutie. Molly Mam heeft niet zomaar alleen een nieuwe school opgericht; ze heeft hoop doen ontstaan in een hele streek. Onderwijs is geen luxe meer, maar een noodzaak geworden. Tegenwoordig geeft meer dan de helft van de gezinnen in de omgeving prioriteit aan het onderwijs van hun dochters.

Een meisje onderwijs geven betekent niet alleen het lot van een gezin verbeteren; het verandert de samenleving. Onderwijs heeft me veel meer gegeven dan alleen diploma's: het gaf me intellectuele onafhankelijkheid, zelfrespect en de moed om beperkende stereotypen van me af te schudden. Het heeft me geleerd dat je respect niet hoeft af te bedelen: je verdient het door je competentie en je karakter. Als collega's verbaasd zijn te horen dat ik uit een landelijke omgeving kom, glimlach ik. Onderwijs voor vrouwen gaat niet alleen over geleterdheid of werk. Het gaat over de vrijheid om te handelen. Het zorgt ervoor dat geen enkele vrouw uit afhankelijkheid gebrek aan respect hoeft te verdragen. Het stelt haar in staat om haar eigen lot te bepalen. En zelfs wanneer de omstandigheden toch een generatie beletten zich volledig te ontplooiën, zorgt een goed opgeleide vrouw ervoor dat de volgende generatie dat wel zal kunnen.

Als de *Sint-Antoniusschool* niet was opgericht, voor mij precies op het juiste moment, had het vuur in mij wel eens kunnen worden gedoofd door ontmoediging en een gebrek aan perspectief. Mijn dankbaarheid is grenzeloos.

Het eindpunt van mijn parcours is nog niet in zicht. Ik wil nog verder gaan, zodat mijn levensweg toont wat onderwijs allemaal mogelijk kan maken voor een meisje. Want wanneer een meisje onderwijs krijgt, verandert ze niet alleen haar eigen leven; ze verandert ook wat alle anderen zich qua mogelijkheden kunnen voorstellen.

Sanchita

In Jadwar is de verandering ingezet

De ene ontwikkeling leidt tot de andere; we zien dat dit ook gebeurt in de omgeving van het dorp *Jadwar*, waar we in 2023 onze derde *Sint-Antoniusschool* hebben opgericht. Sindsdien is er een echte dynamiek ontstaan: de grondprijzen zijn gestegen, gezinnen verlaten de overbevolkte dorpen om vrijstaande huizen dichterbij de wegen te bouwen en eigenaren van toegankelijke grond zijn begonnen deze op te splitsen in percelen om te verkopen. Op

slechts 2 km van onze school is onlangs een magazijn gevestigd. De komst van een school trekt immers gezinnen en investeringen aan en stap voor stap begint de hele omgeving te veranderen.

De school van *Jadwar* is nu door de regering van *Uttar Pradesh* officieel erkend tot en met klas 8 (derde middelbaar). Om aan de groeiende vraag te voldoen, leggen we nu de laatste hand aan de bouw van de eerste verdieping. We zijn ook van plan de lerarenwoningen uit te breiden. De huidige residentie is al volledig bezet en er is extra huisvesting nodig voor leraren die uit andere plaatsen komen.

Bouwplaats van de *Sint-Antoniusschool*.

In de omgeving van onze school is een magazijn gebouwd.

